

JENISEJ

LETNÝ

2022/2023

ČASOPIS ŽIAKOV ZŠ J. URBANA NA JENISEJSKEJ ULICI

ÚVODNÍK

*Mili naši čitatelia!
Je tu konečne jún a s ním sa bliži záver
školského roka. Všetci sa už wrčíte neviete
dočkať, keď budete môcť opustiť brány
školy a vychutnávať si zaslužený oddych.
Na záver sa ešte môžete začítať do
letného čísla nášho časopisu, a potom už
hurááá prázdniny!*

redakcia časopisu Jenisej

PREHĽAD TÉM

- ČO SA UDIALO
- ROZHOVOR
- EKO OKIENKO
- Z VAŠICH PRÁC
- JENISEJKO

ČO SA UDIALO...

Výlet na Štrbské pleso

Žiaci 9.B triedy boli v dňoch 29.5.-31.5.2023 na výlet na Štrbskom Plese. Absolvovali túru na vodopád Skok a Popradské pleso. Čerstvý vzduch a nachodené kilometre budú spomienkou na zážitkové okamihy v tatranskej prírode.

Ružomberok - penzión Gejdák

Od 29. 5. do 2.6. absolvovali žiaci šiestych ročníkov školu v prírode v Ružomberku, v penzióne s vlastnom farmou. Skúsili si ubytovanie pod lesom a jazdu na koni. Navštívili Liptovské múzeum, múzeum Vlkolíneca a outdoorový park Obrovo, kde strieľali z luku, spustili sa na zipline a naučili sa základy raftovania. Domov si odniesli množstvo zážitkov a jedinečných spomienok.

ŠVP ŽIAR - 7. ročník

Posledný májový týždeň sme boli my, siedmci, v Švp v Žiari. Zažili sme množstvo dobrodružstiev, veľa sme toho videli, ale aj sa nachodili. Zaujímavosťou bolo, že sme na túre na Žiarsku chatu museli prejsť cez nedávno spadnutú 100 ročnú lavínu. Boli sme aj v Medvedej štôlni, navštívili sme Tatrlandiu aj kontaktnú Zoo. V múzeu J. Kráľa nás zaujala mučiareň a v Múzeu jaskyniarstva zase interaktívna výstava. Bolo nám super a už teraz sa tešíme na ďalšie výlety.

ZOO D O M

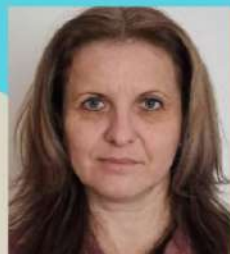
Dňa 16.6.2023 sa žiaci 8.C triedy zúčastnili exkurzie v Zoodome - centrum environmentálnej výchovy. Dozvedeli sa mnoho zaujímavostí hlavne o plazoch, ale aj o iných živočíchoch, pozreli si ich zblízka a rozšírili si tak svoje vedomosti zo zoológie.

Exkurzia Piešťany

V dňoch 14.6. - 16.6.2023 žiaci 9.A absolvovali oddychovo - poznávací pobyt v RZ Prašník - Dúbrava, okres Piešťany. Krásne prostredie rekreačného zariadenia nám ponúklo rôzne možnosti športových aktivít. Žiaci si s nadšením zaplávali v bazéne, zahrali futbal, volejbal, bedminton a zvládli aj vzrušujúcu nočnú hru v lese. Navštívili atrakciu - Park miniatúr - Podolie, kde mali možnosť vidieť okolo 100 miniatúrnych modelov hradov, zámkov a kostolov zo Slovenska, ktoré sú presnými kópiami originálov z obdobia pred 300 - 500 rokmi. Zaujímavé bolo navštíviť aj hradnú zrúcaninu Čachtického hradu z 13. storočia. Pútavý výklad sprievodcu o živote na hrade v čase jeho slávy a legendy o uhorskej grófke Alžbete Bátoriovej obohatili historické vedomosti žiakov. Žiaci absolvovali potulky po kúpeľnom meste Piešťany, navštívili Kúpeľný ostrov, ktorý je medzinárodným strediskom liečby reumatických chorôb a mali možnosť vidieť a zažiť atmosféru kúpeľného života. Krásne a veselé zážitky ostanú ako milá spomienka na posledný výlet na základnej škole.

ROZHOVOR S...

pani riaditeľkou

Ktorí učitelia vám budú najviac chýbať?

Na našej škole je veľmi dobrý kolektív učiteľov a samozrejme medzi niektorými z nás sú aj silnejšie priateľstvá, ktoré určite pretrvajú, aj keď budem pracovať inde. Bude mi chýbať hlavne tá pohodová pracovná atmosféra medzi nami, ktorú sme si spolu vytvorili.

Ako sa vám páčilo na našej škole, ako dlho ste tu učili?

Nastúpila som tu hneď po skončení vysokej školy, v roku 2000, učím tu teda už 23 rokov, čo je celkom dosť. Páčilo sa mi tu, aj sa mi tu páči, ale nastal čas na zmenu a skúsiť to aj niekde inde.

Poslúchali vás žiaci a budú vám niektorí aj chýbať?

Ale veď museli poslúchať. :D Samozrejme, že medzi toľkými žiakmi za toľké roky boli aj chvíle, keď bolo treba niektorým viac dohovoriť, ale myslím si, že som nemala problém so žiakmi vychádzať a stanoviť si pravidlá, ktoré boli prijateľné aj pre nich.

Čo budete robiť po riaditeľovaní?

Plánujem ďalej učiť na inej základnej škole, odbremeniť sa od byrokratickej práce a viac sa venovať žiakom, pretože teraz mi tento kontakt s deťmi uniká.

Čo bolo na riaditeľovaní najťažšie a čo sa vám naopak najviac páčilo?

Najkomplikovanejšie bolo obdobie covidu, keď sme všetci čakali stále do neskorého popoludnia na informácie od vlády, ako máme postupovať s vyučovaním ďalší deň a potom to bolo treba flexibilne nastavovať a čím skôr informovať učiteľov, rodičov aj žiakov. Všetko sme to ale zvládli a už môžeme fungovať normálne.

Najviac sa mi zasa páčili všetky úspechy v súťažiach a projektoch, ktoré žiaci dosiahli, čím sme si zviditeľnili pozitívne meno našej školy, takisto ma potešili všetky dokončené úpravy a opravy školy, tried a chodieb, ktoré viedli k tomu, že máme školu útulnejšiu a krajšiu.

Zmenili by ste niečo na vašej práci, ak by ste mali možnosť urobiť to inak?

Myslím, že by som aj druhýkrát postupovala rovnako. V zásadných krokoch určite. V drobnostiach by som sa možno skúsila pustiť iným smerom, ale ktovie, možno ani nie. Málokedy sa vo svojom živote zaoberám tým, čo som mala urobiť ináč, lebo by som sa tým potom len trápila a aj tak je to už nezmeniteľná vec. Zmeny treba plánovať na prítomnosť a budúcnosť, nie na minulosť.

Čo nám chcete odkázať do budúcnosti?

Ste vo veku, keď určite neradi počúvate to, čo vám radia iní. Takou „najobyčajnejšou“ radou od mňa je snáď táto: Toto obdobie patrí napriek všetkým vašim školským povinnostiam k najbezstarostnejším obdobiam vášho života. Získavajte nové poznatky v škole aj v súkromí (verte nám, že sa neskôr zídu), užívajte si priateľstvá a snažte sa o to, aby vaše správanie neubližovalo nikomu inému. Vtedy budete šťastní.

Ďakujeme vám za rozhovor a prajeme veľa veľa zdravia a úspechov vo všetkom, čo vás ešte čaká!

EKO OKIENKO

Určite ste si všimli, že vám do triedy pribudli žlté a modré koše.

Čo do nich dávať? Ako správne separovať?

Ak ste tak doteraz nerobili, veríme, že budúci rok sa to zlepší a aj vy tak prispějete k zlepšeniu nášho životného prostredia.

DO ŽLTÉHO PATRÍ:

PET fľaše (zošliapnuté), ktoré nie sú zalohované, plastové obaly z potravín, pracích prostriedkov a kozmetiky, mikroténové vrecká, plastové tašky či rôzne druhy téglikov a tetrapak

NEPATRÍ:

plasty znečistené chemickými látkami a zvyškami jedál, biologickým odpadom alebo olejmi (okrem jedlých)

DO MODRÉHO PATRÍ:

noviny, časopisy, knihy, zošity, lepenka, kancelársky papier, reklamné letáky, kartóny, papierové tašky

NEPATRÍ:

mokrý, mastný alebo inak znečistený papier, tetrapak, alobal, samoprepisovací a voskový papier, použité plienky a hygienické potreby

Z VAŠICH PRÁC:

Opica a kapybara

Jedného dňa sa opica vybrala na prechádzku do džungle. Ide a stretne kapybaru. Kapybara ju potkla a hovorí: "Dávaj si pozor opica!" Opica sa otočí a povedala: "Ja si dávam pozor. Ty si ma potkla!" A kapybara na to: "Čo si to dovoľuješ!" Opica sa vybrala preč. O deň neskôr kapybara ide okolo rieky a zbadala opicu. Chcela spraviť pascu na opicu. Keď ju dokončila, išla sa skryť, ale nevšimla si, že je pred ňou pasca a spadla do nej. Opica to videla a išla jej pomôcť. Vytiahla ju von a kapybara vraví: "Ďakujem, že si mi pomohla." Od toho dňa sú opica a kapybara kamaráti.

Maťka, 6.A

Snehulienka a 7 tajtrlíkov

Jednej temnej a tmavej noci, keď svetlušky poletovali, sa bledá Snehulienka vyzerajúca ako haprujúce svetlo, začala meniť na niečo, čo sa nedalo opísať.

Bol to brutal trapas! Nič nevidela, ale vedela, že sa jej pokožka zachlpaťuje a zároveň sfarbuje do hnedá. Keď sa začala rozjasňovať, smerovala cestou k tajtrlíkom (v tej chvíli netušiac, že tam sú a že vôbec existujú).

Keď sa dostala do cieľa, chalúpka bola celá prázdna. Bola rada, pretože si potrebovala urobiť Glow up. Keď vošla do kúpeľne, povedala: „OMG! To snáď nie je možné!!!“

Kúpeľňa bola extrémne maličká, rovnako ako strop, o ktorý si buchla chlpatú hnedú hlavu.

Taktiež tam chýbali pleťové masky, micelárne vodičky, a krémy od značky Balea.

Bola z toho extra sklamaná, pretože v jej bývalom zámku, z ktorého ju pyšná érbegbabka vyhnala, takéto „základné“ veci mala a boli jej každonennou potrebou. Ťažko sa z toho spamätala. V tej chvíli začula niečí spev a vylakala sa, tak zaliezla pod stôl, ale márne, pretože bola zrejme taká veľká, že sa prevalila spolu so stolom.

V tej chvíli prišli. Malí neznámi humanoidi. Prefakla sa, že ju uvidia bez Make-up, tak si zakryla tvár obrusom zo stola. Tajtrlíci si pomysleli: „Čo to preboha stvára a kto je to vôbec zač?!”

Keďže mali v chalúpke čisto, po debate o Snehulienkinom výzore, začal Mudrc.

„Si chudobná, bez domova a nemáš ani na ten tvoj Make-up. Môžeme sa nejak dohodnúť. My t'a budeme platiť, zároveň t'a k nám prichýlime, pod podmienkou niečo za niečo a to niečo je, že nám ukážeš nový spôsob upratovania okrem čistoty,“ skonštatoval.

Snehulienka súhlasila a bola celá happy, že ju prichýlia a že si kúpy nový Make-up.

No, na druhý deň sa jej šťastie z dočasného ubytovania a nového Make-up prekazilo príchodom pyšnej érbegbabky, ktorá keď videla Snehulienku a (podľa jej slov) v chlieve, v ktorom dočasne žije, nahnevala sa a skonštatovala:

„Bonjour, precčo ty byť v takej špine?!”

Snehulienka na to odpovedala, teda pokúšala sa odpovedať, keď jej do toho znova skočila pyšná érbegbabka. „No toto! Ty prasiatko jedno! Šup s tebou do tábora čistoty! Tam t'a byť naučiť čistá byť!“ Napokon sa jej slová naplnili. Snehulienku uniesla do tábora čistoty a zas skonštatovala: „To snáď nie je možné! Musíme ti dať menšiu spršku!“ To znamenalo len jednu vec. Odhaliť pravdu, že Snehulienka sa mení na vlkolaka. Pri umývaní si érbegbabka všimla, že Snehulienkina hnedá pokožka sa nedá zmyť a pri zaostrení si dokonca všimla aj zvláštne ochlpenie na Snehulienkinej pokožke.

Pozrela sa na Snehulienku a zároveň vykrikla: "Omggggggg, Snehuklienka je vlkolaaaaak!"

Všetci začali poletovať a bežať o sto šesť čo najďalej od Snehulienky, ktorá sa na všetkých s údivom dívala. Érbegbabka zutekala do lesa a už jej nebolo.

Ktovie, či nie je doteraz posadnutá skúmaním a lovením vlkolakov a či náhodou z núdze nezaložila tajný spolok proti nim.

No, so Snehulienkou je to isté. Nažíva si spolu v chalúpke s tajtrlíkmi a kupuje si nový make-up. V zámku zostalo len zúbožené zrkadlo, ktoré si len tak čilluje od érbegbabky, rovnako ako všetci dobrí ľudia, ktorí neznášajú namyslenosť.

Ari, 5.A

Deň naopak

"Večera! Pod' dole!" zobudil ma prenikavý krik môjho otca.

"Idem!" zakričala som a vykotúlala som sa z postele.

Šuchtavým krokom som sa dovliekla v mojich teplákoch a fialovej

mikine do kuchyne. "Odveziete ma na tréning? spýtala

som sa ospalo. "Áno, ale pohni si. Nebudem na teba čakať,"

pretočil očami oco. "Veď máme dve hodiny. Prečo stresuješ?"

zamrmala som. "Uzavrite mier, bojové kmene. Nikto

nemá čas vás počúvať," zasmiala sa mama.

Večeru som zjedla asi po siedmich minútach. Ale bolo to

zvláštne. Druhé jedlo, a potom polievka. Hmmm. Po hodine

skrolovania v hrobovom tichu som si zapla rádio a v ňom

moje obľúbené CD. Ale aj to išlo opačne. Spevákove slová

spätkovali aj s melódiou rýchlejšie, ako som stihla zachytiť

jedinú tóninu. Polhodinové lúštenie hudby som nechala tak

a začala som si baliť veci. Plavky som mala mokré sťa ten

februárový dážď vonku. "To je studené..." zasyčala som.

"Ideme!" zakričala mamka. Zbehla som dole, aj keď s

veľkými problémami a spolu sme nasadli do auta...

Už som bola naspäť doma a balila som si tašku do školy.

Stále mi to nedochádzalo. "Čo sa vlastne deje?" spýtala

som sa do sviežeho vzduchu, ktorý koloval

v mojej izbe. Po chvíli som schmatla tašku a utekala

som do školy, aby som stihla obed, aby mi nezavreli

jedáleň pred nosom. Autobus mi opäť meškal a ja som zase

raz stresovala. Obrátený autobus dorazil na zastávku

a ja som si tresla rukou po čele. "Bože, veď deň plynie

naopak!" Nastúpila som do autobusu a moje pesničky

odzadu ma začali sprevádzať mojou cestou do toho

ústavu nazývaného škola...

Od 13:30 vošla do triedy pani učiteľka Jendrálová.

Jej cúvanie ma rozosmialo. A rozosmialo aj Tami.

Ani som sa nenazdala a zazvonilo 8:00. "Hurá!"

zvolala som a vybehla som z brány školy.

Saška, 9.A

Trochu opačne

Prehodila som sa na druhú stranu postele ďalšieho pondelkového rána

a schmatla som mobil do ruky. Nezvonil mi budík a v izbe je tma ako v kotlí

Zmätok mi prúdi hlavou, keďže je tma ako včera večer, svetlo z obývačky

mi svieti po izbe a počujem mojich rodičov pozeráť ďalší napínavý film.

To je divné, keďže si pamätám, že som zavrela oči, keď odbila prvá hodina

ráno.

"Tu máš večeru!" skríkla mama z kuchyne. "Príď, kým je to ešte teplé!"

Môžu tu byť len dva varianty. Buď je to celé len sen alebo som sa úplne

zbláznila. "Už idem," zašepkala som. Do kuchyne som prišla ako polomŕtvol

Ale som rada, že sa mama nič nespýtala. Momentálne nerozumiem ničomu

nie ešte vytvárať súvislé vety. Tik tak, tik tak...

Odbila 18. hodina. Sedím za lavicou a počúvam pani učiteľku vysvetľovať nov

učivo, ktorému aj tak nerozumiem. Neustále pozerám na hodiny.

Vonku je stále tma a všetci pokračujú vo vlastnej rutine každého pondelka

Takže sa pridám, dúfajúc, že si ľudia nevšimnú môj zmätený výraz.

Tik tak, tik tak... Momentálne je 12 hodín. Na chrbte nosím svoju ťažkú

tašku a moja najlepšia kamarátka ma odprevádza domov, len aby sme si

povedali veci, čo sme nestihli. Veľa myšlienok mi pláve hlavou.

Mám sa jej zdôveriť? Uverí mi, ak jej poviem, že môj deň je tak trochu opačn

Ostrý vietor mi zvierá tvár, moje vlasy vejú s vetrom a neviem, či som

rada, že je to celé reálne alebo či si prajem zobudiť sa znova - v mojej

posteli o 7:00 so slnkom na oblohe.

Možno, že zajtrajšok už nebude tak trochu opačne.

Tami, 9.A

JENISEJKO

LITERÁRNA PRÍLOHA

ČO SME ZAŽILI

NAŠE PRÁCE

VYTVORILI NAŠI NAJMENŠÍ

PŘÍRODA

OCAMI DETÍ

V přírodě je krásné. Tu tam zvířata, květy, stromy, rostlinky a velká živých a neživých předmětů. Čistinka s rybami plávajícími v korytě, v kterém plávají ryby. Všude je velká květy, z kterých volím mamičce velké květy. Když nemají kořeny, nevydrží velmi dlouho.

Dřevo máme velmi velkou. Například stoly, stoličky, skříně, postele, podlahu, farbičky... Vyvolat ale celé lesy je pro přírodu velmi škodlivé. Některá zvířata jsou škodlivá. Například medvěd a vlk... Přírodu ničíme chodníky vyhledáváním odpadků, budováním domů, vyfukováním chemikálií. Já nevyhadžuji odpadky na zem. Musíme se bát vodou a světlem. A nikdy se nesmí palit v přírodě. Já miluji přírodu! A vy?

EUA KUBÁIKOVÁ 3.A

Naše práce

Čerešně

Čerešně, čerešně, máme Vás velmi rádi.

Když máma uvadí, je to můj marmeládový.

Kompótu se kůže dělat, v níže ho spáňám hned.

A když pít mám, rozhodně mi háj.

V júně se Vás maktám, plní misku propaňám.

EMMA RAŠILOVÁ 2.A

Lysel

Ja som slyšia osoba,
slyšich svetov oxkova.
Ja som slyšik volabný,
našesim si na šaby.

Podreknijem šaby kráske,
lebo skáčem na háhradke.
Budú pekné zelené,
pruhované červené.

Ja som slyšik malý,
ja mám silné svaly.
Lacvičím si každý deň,
kusem silný ako peň.

TKAČOVÁ
KAUKAZ A

Opusteni
miciakto:
Jedniho kina rozhodli
a stali miciakto.
Mali miciakto toto
na ulici dni a noci
až kým ho našli
jeho mati a mili
dierakto minom
trabalka. Miciakto
si kned pamitovola
a zobrala si ho
domov. Miciakto
malo konicnu
domov. ♥

Miciakto Julia ♥ ♥ ♥

Yara H.3A

Príroda

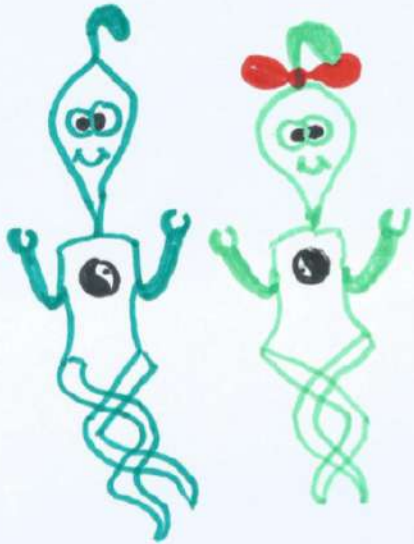
Ja mám, na prírode rada, že kam
je kľud a čo kam je veľa stromov a
kvetov. Keď sa kam nadýcham
čerstvého vzduchu. Ja som, prírode
vďaka a okrem toho je príroda
krásny pohľadom. To som smut-
ná, že milióni ľudí sú krásu
zanechávajú. Každý s tým nič
urobil, pomôžeme prírode a starajme
sa o to, aby kvety a stromy a
ostatné rastliny mohli ďalej okraso-
vať našu krajinu.

Yara H.3A

ZEN

Chceš vedieť kto je Zen?
Áno? Tak vám to poviem.

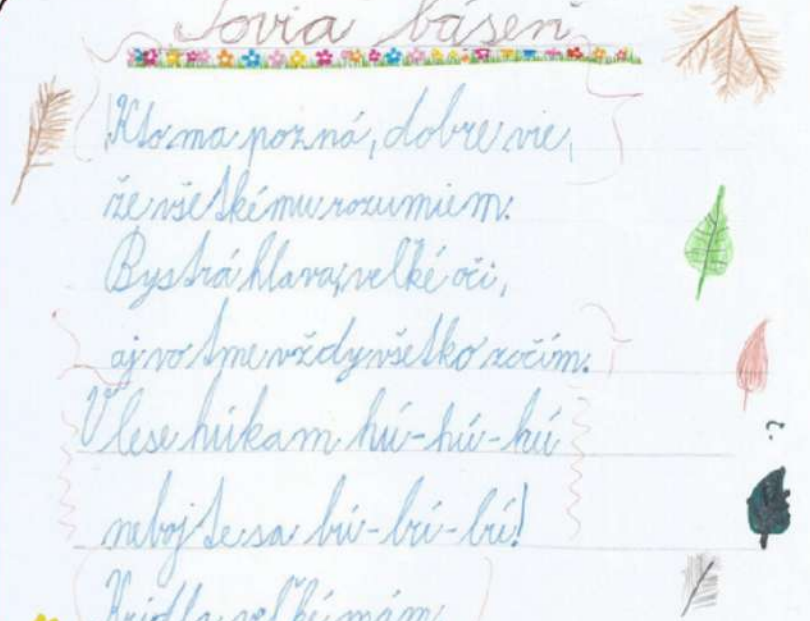
Zen je niečo ako duch.
Ale tento duch je veľmi
milý a má talent na
meditovanie. Má kamarát-
ku ktorá sa volá Zena.
Zen a Zena sú jediný
svojho druhu. Žijú spolu
v Bermudskom trojuhol-
níku. Pokračovanie na-
budúce.

PS: Nezместil sa mi už text.

Lovia báseni

Kto ma pozná, dobre vie,
že všetkým rozumím.
Bystriá hlava a veľké oči,
aj vo tme vždy všetko ročím.
V lese híkam hii-hii-hii
neboj sa bii-bii-bii!
Krička veľké mám,
poletím až kvámi.
Lovie pierko letiňhora,
priniesie vám šťastie doma.

Zvon

Bol raz jeden zvon,
ten mal hore dom
a naňom stál strom.

Bol raz jeden zvon,
ten mal hore trón
a naňom bol on.

Ninka Valisková - Tímečková
3.A.

Magické rastliny

Šárka 14.31

Eliška Šubáková
3.A

Škola v prírode v Zuberco

Veľmi sme sa tešili na dlhoočakávanú školu v prírode, ktorá mala byť v krásnom prostredí na Orave. Naša cesta autobusom začala v Košiciach a skončila v Zuberco pred penziónom Antares.

V škole v prírode sme si užili veľa zábavy a turistiky. Ráno nás budila hudba a prebrali sme sa na rozcvičke vonku. Chodili sme na turistické vychádzky do okolitej prírody a na jednej z nich sme videli pri potoku dreveného slona. Stretli sme aj kravičky, kone a ovečky. Vystúpili sme na miestnu kalváriu a videli sme vyhliadkovú vežu. V rámci nášho programu sme mali rôzne prírodovedné a športové súťaže. Vyrobili sme si maľované tričká a obrázky z prírodnín. Navštívili sme Múzeum oravskej dediny, kde sme si vyskúšali prácu remeselníkov. Ochutnali sme tam aj výbornú štrúdlu. Okrem toho sme získali vedomosti o prvej pomoci, ktoré nás naučila pani zdravotníčka. Po dlhých dňoch sme mali večer diskotéku, alebo spoločnú zábavu. Domov sme sa vrátili plní zážitkov a s úsmevom na tvári. Na túto školu v prírode budeme ešte dlho spomínať.

Žiaci štvrtého ročníka

Školský výlet do Starej Ľubovne

Všetci druháci sme sa tešili na náš školský výlet do Starej Ľubovne.

8. júna sme sa autobusom dopravili do Starej Ľubovne. Najprv sme navštívili hrad, kde sme plnili úlohy, za ktoré sme dostali biele krepové ruže. Naši sprievodcovia boli oblečení v krásnych kostýmoch. Témou našej prehliadky bola KRÁĽOVSKÁ SVADBA. Všetky úlohy sme ľahko splnili a našou odmenou bolo zaujímavé vystúpenie sokoliarky s dravými vtákmi. Po obede sme navštívili neďaleký skanzen. Videli sme rôzne staré budovy – kostol, gazdovský dvor so zvieratkami, školu z minulosti a iné domčeky. Všetko sa nám páčilo, veľa sme si zapamätali z rozprávania našich sprievodcov. Na konci sme ochutnali chutné koláčiky.

Výlet sa nám naozaj vydaril.

Žiaci 2.A a 2.B

